

Vergaderjaar 1992-1993

22 810

Uitvoering van de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende informatie van de werknemer over zijn arbeidsovereenkomst of arbeidsverhouding

B

ADVIES RAAD VAN STATE

Aan de Koningin

's-Gravenhage 20 juli 1992

Bij Kabinetsmissive van 18 mei 1992, no. 92.004272, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Staatssecretaris van Justitie, mede namens de Ministers van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en van Binnenlandse Zaken, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een voorstel van wet met memorie van toelichting tot uitvoering van de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende informatie van de werknemer over zijn arbeidsovereenkomst of arbeidsverhouding.

1. Uit het oogpunt van kenbaarheid van regelgeving acht de Raad van State het niet aan te bevelen om rechtspositieregelingen die van toepassing zijn op personen met een ambtelijke of vergelijkbare status, onder te brengen in een voorstel waarmee primair een wijziging van het Burgerlijk Wetboek (BW) wordt beoogd.

De volgorde van de Artikelen I en II ware om die reden te wijzigen en de regeling ware te presenteren als een voorstel van wet dat van toepassing is op personen met een ambtelijke of vergelijkbare status, met daaraan gekoppeld een voorstel tot wijziging van het BW.

NADER RAPPORT

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 3 september 1992

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw Kabinet van 18 mei 1992, nr. 92.004272, machtigde Uwe Majesteit de Raad van State, zijn advies inzake het bovenvermelde voorstel van wet rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 20 juli 1992, bied ik U, mede namens de Ministers van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en van Binnenlandse Zaken, hierbij aan.

1. Men mag aannemen dat de tekst van de met Artikel II voorgestelde wijziging in de door de praktijk dagelijks geraadpleegde bronnen zal worden gepubliceerd bij de rechtspositieregelingen die van belang voor personen met een ambtelijke of daarmee vergelijkbare status. Voor de kenbaarheid van deze regelgeving bestaat er daarom naar ons oordeel geen dringende reden om de volgorde van de artikelen I en II te wijzigen. Veeleer is er reden om de gekozen volgorde aan te houden omdat de richtlijn en het wetsontwerp allereerst betekenis hebben voor personen met bijzonder arbeidspatroon; men treft deze personen nu eenmaal vaker in de private sector aan dan in de publieke sector. Voorts wijzen wij erop dat een zelfde oplossing is gekozen bij

de Wet op het ouderschapsverlof (Wet van 21 november 1990, Stb. 562). Voor zover ons bekend hebben zich in de praktijk geen problemen voorgedaan met betrekking tot de kenbaarheid van deze wet, ook niet bij personen met een publiekrechtelijke aanstelling.

2. In artikel 1637f, eerste lid, onderdeel h, BW en in Artikel II, tweede lid, onderdeel h, is het begrip «overige bestanddelen van het loon» uit artikel 2, tweede lid, onderdeel h, van de richtlijn niet geïmplementeerd, althans niet met zoveel woorden. De Stichting van de Arbeid heeft in haar advies van 15 april 1992 de vraag aan de orde gesteld of onder dit begrip ook de eventuele pensioenbijdragen van de werkgever vallen. In de toelichting ware tenminste aan te geven waarom het begrip «overige bestanddelen» van het loon niet is overgenomen en of onder de gekozen termen «loon» respectievelijk «salaris» ook de eventuele pensioenbijdragen van de werkgever vallen.

3. Ten aanzien van de implementatie van artikel 4 van de richtlijn merkt de Raad op dat noch in artikel 1637f, eerste lid, onderdeel j, BW noch in Artikel II, negende lid, de «voordelen in natura» zijn genoemd, die de werknemer eventueel ontvangt wanneer hij wordt uitgezonden naar het buitenland. Indien hier sprake is van een omissie, ware het begrip alsnog op te nemen. Valt het begrip echter al onder de terminologie van de voorgestelde bepalingen, dan ware dit in de toelichting te verduidelijken.

In de toelichting ware tevens duidelijkheid te verschaffen over de vraag of de werkgever bij uitzending van de werknemer naar het buitenland aan de laatstgenoemde ook informatie moet verschaffen over eventuele pensioenbijdragen van de werkgever.

4. In nagenoeg alle gevallen (artikel 1637f, derde lid, BW en Artikel II, vierde lid) is aansluiting gezocht bij de termijnstelling van artikel 3 van de richtlijn («uiterlijk binnen twee maanden na het begin van zijn werk» versus «binnen twee maanden»). Alleen indien de overeenkomst of aanstelling wordt beëindigd voordat de periode van twee maanden is afgelopen, rust op de werkgever de verplichting de

2. De vormen waarin het loon mag bestaan worden opgesomd in artikel 1637p BW. Waar in artikel 1637f wordt gesproken over «loon» wordt hetzelfde loon bedoeld als in artikel 1637p. In dit verband is het overbodig het begrip «overige bestanddelen» in artikel 1637f op te nemen. In de toelichting wordt hieraan aandacht besteed. Aangezien het voor een werknemer van belang is te weten of voor hem een pensioenregeling geldt, hebben wij aan de lijst van gegevens, waarover de werkgever verplicht is een schriftelijke opgave te verstrekken, een onderdeel met die strekking toegevoegd.

3. Het begrip «voordelen in natura» gaat niet verder dan het begrip «loon» in de zin van artikel 1637p BW. In de gewijzigde toelichting wordt dit vermeld.

In geval van uitzending naar het buitenland zal, indien voor de werknemer een pensioenregeling van toepassing is, de pensioenopbouw worden gecontinueerd, zodat hierover geen informatie behoeft te worden verschaft. In de gewijzigde toelichting wordt dit vermeld.

4. De toelichting is in deze zin aangevuld.

informatie sneller te verstrekken (artikel 1637f, derde lid, BW en Artikel II, vijfde lid). Het college acht het wenselijk dat in de toelichting wordt uiteengezet waarom geen gevolg is gegeven aan de suggestie van de Stichting van Arbeid om de informatieverstrekking door de werkgever te laten plaatsvinden «bij de eerste loonbetaling, doch uiterlijk binnen één maand na aanvang van de werkzaamheden».

5. De exceptie voor de zogenoemde «kleine deeltijders» (artikel 1, tweede lid, onder a, van de richtlijn) is in zoverre overgenomen dat in de arbeidsverhoudingen die vallen onder de werking van artikel 1637f, BW de werkgever alleen «op verlangen» van de werknemer de bedoelde gegevens moet verstrekken (artikel 1637f, vierde lid). In Artikel II moet de werkgever deze informatie altijd aan de «kleine deeltijders» verstrekken, omdat artikel 1, tweede lid, geen toepassing vindt ten aanzien van het overheidspersoneel. In de toelichting wordt geen verklaring gegeven voor de verschillende benadering van, globaal gezien, enerzijds de private sector en anderzijds de publieke sector. Het verdient aanbeveling het gesignaleerde verschil weg te nemen dan wel toe te lichten.

6. Blijkens de transponeringstabel is aan artikel 8 van de richtlijn uitvoering gegeven in artikel 1637f, vijfde en achtste lid, BW en in Artikel II, zevende lid. Vergelijking van beide artikelen maakt duidelijk dat in beide gevallen wel de aansprakelijkheid van de werkgever is geregeld, maar alleen in artikel 1637f, achtste lid, BW de nietigheid van een met het artikel strijdig beding. Het is wenselijk dat in de toelichting ten minste wordt aangegeven wat hiervan de reden is.

7. In de toelichting ware aan te geven of de invoering van het wetsvoorstel zal worden voorafgegaan door dan wel gepaard gaat met enigerlei vorm van (publieks)voorlichting.

5. In de toelichting – die op dit punt ongewijzigd is gebleven – hebben wij opgemerkt dat de Centrales met klem adviseerden verstrekking van schriftelijke informatie te verplichten voor al het overheidspersoneel, ook jegens personen met een beperkte arbeidsduur. Dit advies hebben wij overgenomen.

6. De reden van het verschil is gelegen in de omstandigheid dat personen met een ambtelijke aanstelling niet een overeenkomst sluiten met de werkgever in de zin van artikel II; een overeenkomst waarin een dergelijk beding zou kunnen worden opgenomen ontbreekt derhalve. De gewijzigde toelichting gaat hierop in.

Ten aanzien van de arbeidsovereenkomst met een publiekrechtelijk lichaam is op te merken, dat de arbeidscontractant nu al de nietigheid van met de wet strijdige bedingen kan inroepen bij de rechter. De gewijzigde toelichting gaat daar eveneens op in.

7. In de toelichting – die op dit punt ongewijzigd is gebleven – hebben wij opgemerkt dat de tijd die verstrijkt tussen aanneming van het wetsvoorstel en de inwerkingtreding voldoende ruimte laat voor voorlichting en aanpassing van administratieve systemen.

8. Voor enkele redactionele kanttekeningen moge het college verwijzen naar de bij het advies behorende bijlage.

De Raad van State geeft U in overweging het voorstel van wet te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, nadat met het vorenstaande rekening zal zijn gehouden.

De Vice-President van de Raad van State,
W. Scholten

8. Aan de door de Raad van State geplaatste redactionele kanttekeningen is aandacht besteed. Een paar kleine misstellingen zijn verbeterd.

Wij mogen U verzoeken het hierbij gevoegde gewijzigde voorstel van wet en de gewijzigde memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De Staatssecretaris van Justitie,
A. Kosto

Lijst van redactionele kanttekeningen, behorende bij het advies no. W03.92.0202 van de Raad van State van 20 juli 1992

– In Artikel II, vierde lid, ware punt 12 van de Aanwijzingen voor de wetgevingstechniek (AWT) in acht te nemen.

– In de memorie van toelichting ware punt 109 AWT toe te passen.

– In de toelichting op Artikel I, zesde lid, vierde alinea, ware de volledige benaming en de vindplaats van het zogenoemde «rariteiten-kb» te vermelden: Besluit van 24 december 1986, houdende vaststelling van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 5 van de Wet op de Arbeidsongeschiktheidsverzekering, artikel 5 van de Ziektewet en artikel 5 van de Werkloosheidswet (Aanwijzing van gevallen waarin een arbeidsverhouding als dienstbetrekking wordt beschouwd) (Stb. 1986, 655).